

Slovenska
filharmonija
Glasbena galerija

FKK

FKK 4

Sezona 2023/24

Za post

FKK 4 Sezona 2023/24

28. in 29. marec 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Za post

Velikonočni koncert

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Komorni zbor KGBL

Grete Pedersen

dirigentka

Marita Sølberg

sopran

Yngve Sølberg

bariton

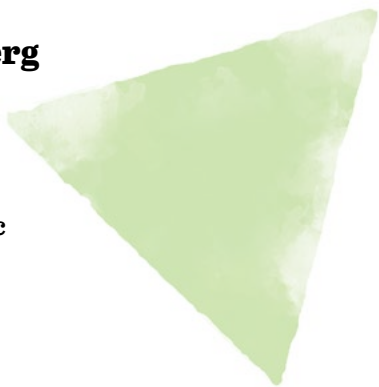
Miran Kolbl

koncertni mojster

Jerica Bukovec

Ambrož Čopi

priprava zbora

Johannes Brahms (1833–1897)

Nemški rekviem, op. 45

Sellig sind, Die da Leid tragen
Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi

Denn alles Fleisch es ist wie Gras
Kajti vse meso je kot trava

*Herr, lehre doch mich,
daß ein Ende mit mir haben muß*
Gospod, daj mi spoznati moj konec

Wie lieblich sind deine Wohnungen
Kako ljuba so tvoja bivališča

Ihr habt nur Traurigkeit
Tudi vi ste zdaj žalostni

Denn wir haben hie keine bleibende Statt
Saj nimamo tu stalnega mesta

Sellig sind die toten
Blagor mrtvim

Zdi se nenavadno, da je revno predmestje pristanišča ob reki Labi dalo zgodovini zahodne umetniške glasbe eno njenih največjih imen, **Johannesa Brahmsa**. Glasbeno nadarjen otrok vsestranskega glasbenika in kar sedemnajst let starejše matere je že v zgodnjih najstniških letih igral klavir v najrazličnejših lokalih dvomljivega slovesa. Pred vseprisotno bedo in hipnimi ljubezenskimi užitki, s katerimi se je srečeval med službo, je bežal v svet pastoralne romantične literature in estetiziranih ljudskih pripovedi, ki so v času revolucij leta 1848 in z njimi povezanega širjenja narodne zavesti postajale vedno bolj priljubljene. Prav politična vrenja, prepletena s tisti čas prevratniškim nacionalizmom, so v Hamburg prinesla znanega madžarskega violinista Edeta Reményija, ki je tja prebežal pred habsburškimi oblastmi. Reményi ni bil zgolj izpričani zagovornik suverenih narodov, ta stališča je izražal tudi z glasbeno prakso, saj je klasični repertoar prepletal s folklornim, najpogosteje romskim glasbenim idiomom. Za svoje koncerte pa je potreboval spremljavo in kot najprimernejši kandidat se je izkazal prav neznani pianist izstopajočih, svežih interpretacij, ki sta mu bila znana tako Bach kot tudi lahkotnejše viže, torej mladi Brahms. Novi duo se je kmalu odpravil na nemško »turnejo«, ki je za mladeniča predstavljala svojevrsten mejnik: čeprav je imel priložnost spoznati denimo Liszta in njegov krog glasbenih somišljenikov, se je za veliko bolj usodno izkazalo poznanstvo z drugim znanim violinistom, Josephom Joachimom, ki je Brahmsa s priporočilnim pismom poslal k družini Schumann. Po nekaj mesecih obotavljanja se je Brahms vendarle opogumil in stopil na prag domovanja Roberta Schumanna, kar velja za še eno prelomnico v mladeničevem dotlej dokaj

običajnem življenju, saj je slavni starejši skladatelj mlajšega kolega le nekaj mesecev pozneje označil za naslednika velikega Beethovna. Brahmsa je ta oznaka prej ohromila kot spodbudila, začel je živeti v strahu, da njegova dela ne bodo dosegla mojstrovega imena.

Vendar temu razmeroma brezskrbnemu obdobju, iz katerega je ohranjena le peščica Brahmsovih del, je sledil Schumannov poskus samomora in doživljenjsko zaprtje v sanatorij, kar je mladega skladatelja globoko pretreslo. Popolnoma strt se je odločil, da bo pomagal skrbeti za Schumannovih šest otrok in stal ob strani njegovi noseči ženi, slavni pianistki Clari Schumann. Kmalu se je tudi docela nesrečno zaljubil vanjo, kar pa ni preprečilo njunega vseživljenjskega prijateljstva in njenih neutrudnih prizadevanj za promocijo Brahmsove glasbe. Po dveh letih v norišnici je Robert umrl, kar različni viri interpretirajo kot Brahmsov izhodiščni vzgib za snovanje maše za umrle, rekviema, a je skice zanjo preoblikoval v svoj prvi klavirski koncert.

Slabo desetletje po Schumannovi smrti Brahms še vedno ni povsem poskrbel za svojo eksistenco, kaj šele da bi bil za petami velikemu Beethovnu: nikjer ni dobil stalne namestitve, s katero bi bil resnično zadovoljen; prav tako luči ni ugledalo niti eno večje delo izpod njegovega peresa. Zapletel se je še v javne spore z »novo nemško šolo«, katere glavna predstavnika sta bili avtoriteti nemškega umetniškega sveta, Wagner in Liszt, kar je nekoliko načelo tudi Brahmsov ugled. Tudi različna ljubezenska razmerja niso porodila trajnejše zveze ali zakona; v Brahmsovih pismih lahko beremo, da je tisti čas strtega srca opustil vsakršno upanje nad idejo lastne družine. Živel je kot nomad, brez

Johannes Brahms

stalnega zatočišča je potoval po Evropi kot pianist, dirigent, zborovodja in skladatelj, pogosto se je zatekal tudi v rodni Hamburg, ki pa ga je z izbiro vodij tamkajšnjih glasbenih ustanov vedno znova razočaral. V mesto se je zato vračal predvsem zaradi močne navezanosti na družino, ki ji je po ločitvi ostarelih staršev finančno izdatno pomagal. Še posebej je bil navezan na mater, zato ne preseneča, da ga je njena smrt leta 1865 popolnoma potrla. Ravno ta dogodek pa je Brahmsa dokončno prepričal, da je čas za snovanje večjega dela – ***Nemškega rekviema, op. 45.***

Razpet med vsemi konci in kraji Evrope z daljšimi premori v Švici pri Clari Schumann je šest od sedmih stavkov dokončal že leto po materini smrti. Prvi trije stavki so kmalu tudi zazveneli na Dunaju, kjer pa jih je občinstvo sprejelo z neodobravanjem. Le peščica se je strinjala z besedami znanega kritika, poznejšega Brahmsovega zaveznika in prijatelja Eduarda Hanslicka, ki je menil, da »po Bachovi *Maši v h-molu* in Beethovnovi *Missi solemnis* ni nastalo nič, kar bi se lahko postavilo ob bok *Nemškemu rekviemu* Johannesesa Brahmsa«. Večina Dunajčanov je delo doživela kot »dolgočasno« v najboljšem, kot »škandalozno« ali celo »bogoskrunsko« v najslabšem primeru. Kakor se rado zgodi, pa so ostri odzivi Brahmsu priskrbeli nove izvedbe; delo je bilo v celoti prvič izvedeno v Bremnu leta 1868, leto kasneje pa je skladatelj delu dodal še en, danes peti stavek. Muzikologi se strinjajo, da je *Rekviem* dokončno postavil Brahmsa na

zemljevid velikih skladateljev (in nič več »zgolj« instrumentalistov) romantične Evrope, obstajajo pa razhajanja glede zgodovine recepcije dela in razlogov za le-ta.

Nemški rekviem je namreč iz številnih razlogov dokaj kontroverzno delo: namenjen je živim, ki žalujejo, ne pa – kot je velela tradicija – mrtvim, ki odhajajo. Skladatelj je večkrat poudaril, da obžaluje pridevnik »nemški«, saj se mu je zdelo, da bi bila bolj ustrezna beseda »humani«, kajti delo, po Brahmsovem mnenju, poudarja vrednote, ki si jih deli vse človeštvo. Skladba ni namenjena objokovanju usode nemškega naroda, ni osmrtnica nemštvu, kot so včasih pisala zlobna peresa, temveč je dana v tolažbo užaloščenim. Clari Schumann je bil *Rekviem* dejansko v tako močno uteho ob še vedno občuteni Robertovi izgubi, da je Brahms zanj pripravil priredbo za dva klavirja, da bi ga lahko igrala skupaj. Vendar tovrstna vsečloveška konotacija *Rekviema* ni naletela na splošno odobravanje: Dunajčani so delo zavračali predvsem zaradi tega, ker izvirno ni bilo namenjeno kakršnemukoli religioznemu kontekstu, saj je božanski oltar zamenjal za posvetni. *Nemški rekviem* ni namenjen za izvedbo v cerkvah, temveč v koncertnih dvorinah; da ne bi dodatno vzburljali duhov, so organizatorji koncertov v katoliških delih Evrope *Rekviem* večkrat premestili v prostore katedral, kar skladatelju sicer ni bilo po godu, vendar je zavoljo želje po pogostih izvedbah na koncu pristal tudi na to. Brahmsove »posvetne poteze« pa ne gre razumeti kot izraz njegove brezbožnosti, prav nasprotno, skladatelj je svojo vero večkrat pisno izpričal, vendar pa je v protestantski maniri verovanje razumel izrazito osebno, brez prave potrebe po duhovniških posrednikih med Bogom

in verujočimi ter načinih izražanja vere, ki jih zapovedujejo cerkvene avtoritete. Zato je *Nemški rekviem* postavil na presečišče, sakralno vsebino v sekularni hram koncertne dvorane, kjer se je častila nova religija 19. stoletja, Umetnost, ki ravno tako kot krščanstvo lahko meri na najvišje, neskončno, tudi božansko.

V skladu s tem »duhom časa« – zgodovino pisje je postalo močno orodje pri oblikovanju narodne zavesti, Felix Mendelssohn pa je »muzejsko« glasbo kot prvi vrnil na koncertni oder – se je Brahms redno vračal tudi k preučevanju starejše dediščine umetniške glasbe. Kot zborovodja je pogosto na program umeščal ravno takrat bore malo znane viške renesančne in baročne glasbe. Zato v *Rekviemu*, ki je kot glasbena oblika preživela številne epohe in premene v glasbenih slogih, ne preseneča zlitje starih polifonih tehnik – številni fugatni odseki, ki aludirajo na skladatelju ljuba Bachova dela – z novimi, značilno brahmsovskimi prijemi, sploh premišljenim izpeljevanjem glasbenega motiva. Brahms se, za razliko od sledilcev »nove nemške šole«, ni upiral klasičnim ali celo starim glasbenim postopkom, temveč jih je vzel za svoje: Liszt in Wagner v svojih delih denimo ne bi uporabila moteta, saj sta v glasbi zagovarjala napredek in razvoj, medtem ko Brahms v *Rekviemu* prevzema značilnosti te renesančne glasbene forme in ga oblikuje po lastni meri.

Brahms tradicije torej ni razumel kot zastarele, okostenele, saj je kot protestant – in v duhu želje protestantizma, da bi se približal živim – zavrgel uveljavljene mašne stavke v latinščini ter svobodno izbiral verze iz Luthrove Biblije v svojem jeziku, nemščini, od koder prihaja tudi

pridevnik v naslovu dela. Protestantska Evropa je bila utemeljena prav skozi amalgam starega in novega, sakralnega in posvetnega, s čimer je katoliški del stare celine imel nemalo težav. V glasbenem svetu je bil navajen dramatičnega mediteranskega sloga liturgične glasbe, zato je Brahmsovo glasbo večkrat označeval za dolgočasno in ne dovolj melodiozno. Vendar *Nemškega rekviema* sčasoma niso prevzeli le vsi kristjani, temveč je postal stalnica na repertoarju povsod, kjer slišimo evropski glasbeni kanon.

Ivana Maričić

Grete Pedersen

dirigentka

Foto: Robert Ronning

Norveška dirigentka **Grete Pedersen** sodi med najbolj priznane dirigentke mednarodnega zborovskega prizorišča. Od leta 1996 poučuje na Norveški državni akademiji za glasbo, pogosto vodi mojstrske tečaje za dirigente, od septembra 2022 pa se udeležuje tudi kot umetniška direktorica ameriškega festivala Carmel Bach.

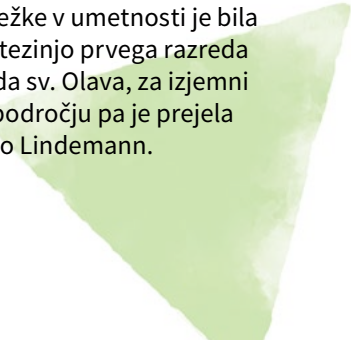
Leta 1984 je ustanovila Komorni zbor Oslo in ga uspešno vodila dvajset let, od leta 1990 dirigira Zboru norveških solistov. Z njim je za švedsko založbo BIS Records posnela številna dela skladateljev različnih zgodovinskih obdobj in osvojila več pomembnih diskografskih nagrad: Choc de la Musique, Diapasonovo Prix d'Or in

posnetek leta revije Gramophone. Z albumom *Lament* je nedavno osvojila tudi cenjeno norveško glasbeno nagrado Spellerman ter lani posnela nov album s *Pasijonom po Mateju* danskega skladatelja Benta Sørensenena.

Njeno ime je sinonim za glasbene produkcije in odrske postavitve širokega slogovnega razpona. Poleg prvih izvedb novih skladb slovi po nasprotujočih si, drznih koncertnih sporedih, posveča pa se tudi večjim vokalno-instrumentalnim stvaritvam. V sodelovanju z vodilnimi norveškimi orkestri, Komornim orkestrom Mahler, orkestrom Yale Camerata, ansambloma Sinfonietta iz Osla in Ensemble Allegria ter Orkestrom in Zborom Gulbenkian je vodila mnoge izvedbe največjih del Johanna Sebastiana Bacha, Josepha Haydna, Antona Brucknerja, Leonarda Bernsteina in Luciana Beria. Je tudi neomajna zagovornica sodobne glasbene ustvarjalnosti, ravno tako velja za pionirko oživljanja norveške ljudske glasbe v zborovskih priredbah in zgodnjo zagovornico izvajanja starejše glasbe v skladu s historično izvajalsko prakso.

Kot gostujoča dirigentka je med drugim sodelovala s Komornim zborom Erica Ericsona, radijskimi zbori Švedske, Nizozemske in Nemčije, Danskim nacionalnim vokalnim ansamblom, zborom Pro Coro Kanada, zasedbo Dunedin Consort, Nizozemskim in Irskim komornim zborom ter drugimi.

Za zasluge in izjemne dosežke v umetnosti je bila leta 2019 imenovana za vitezinjo prvega razreda norveškega kraljevega reda sv. Olava, za izjemni prispevek na glasbenem področju pa je prejela ugledno norveško nagrado Lindemann.

A large, light green triangle graphic is located in the bottom right corner of the page, partially overlapping the text.

Yngve Sjøberg

baritonist

Foto: Max Emanuelson

Norveški baritonist **Yngve Sjøberg** se je opernemu občinstvu prvič predstavil v okviru festivala Maggio musicale Fiorentino pod vodstvom Fabia Luisija kot Rigoletto iz Verdijeve istoimenske opere in v tej vlogi kasneje večkrat nastopil v Norveški nacionalni operi, Državnem gledališču v Hannovru in na Bregenškem festivalu.

V preteklih letih se je predstavil tudi v Züriški operi kot Sharpless (*Madame Butterfly*, Puccini) in Kraljevi glasnik (*Lohengrin*, Wagner) ter v Operi Gradec kot Alfio (*Kmečka čast*, Mascagni) in Tonio (*Glumači*, Leoncavallo). Poleg tega je na Glasbenem festivalu Schleswig-Holstein upodobil Angelottija (*Tosca*, Puccini), Amonasra (*Aida*, Verdi), Silvia (*Glumači*,

Leoncavallo), v Operi Oscarsborg Marcella (*La Bohème*, Puccini) ter v Severnonorveški operi Germonta (*Traviata*, Verdi). Nedavno se je spet predstavil na Bregenškem festivalu, kjer je nastopil kot Sharpless.

Kot operni solist Norveške nacionalne opere je odpel že več baritonskih vlog: Enrica Ashtona (*Lucia di Lammermoor*, Donizetti), Sharplessa, Marcella, Germonta, Escamilla (*Carmen*, Bizet), Lorenza (*Capuleti in Montegi*, Bellini), Alfia, Tonia ter Figara (*Figarova svatba*, Mozart). V zadnji sezoni je svoj repertoar obogatil z vlogami Oresta (*Elektra*, Strauss), Amfortasa (*Parsifal*, Wagner) in Scarpie (*Tosca*, Puccini).

Kot solist se pogosto udeležuje tudi na koncertnih odrih. S Filharmoničnim orkestrom iz Osla je tako izvedel *Rekviem* Gabriela Fauréja, z Norveškim radijskim orkestrom oratorij *Elija* Felixa Mendelssohna Bartholdyja in s Simfoničnim orkestrom iz Trondheima *Carmino Burano* Carla Orffa. V Trondheimu je izvedel tudi *Deveto simfonijo* Ludwiga van Beethovna, z Bergenskim filharmoničnim orkestrom *Tretjo simfonijo* Carla Nielsena, v Pragi pa Schönbergove *Pesmi z gradu Gurre*.

Nastopil je z več vodilnimi orkestri iz Skandinavije in sodeloval s priznanimi dirigenti, kot so Ingar Bergby, Oleg Caetani, Jonathan Darlington, John Helmer Fiore, Patrick Fournillier, Roy Goodman, Eivind Gullberg Jensen, Pietari Inkinen, Kirill Karabits, Stefan Klingele, Gerhard Markson, Giorgio Morandi, Jun Märkl, Rudolph Piehlmayer, Patrik Ringborg, Marc Soustrot, Ward Stare, Peter Szilvay, Muhai Tang in Keri-Lynn Wilson.

Je prejemnik nagrade Ruuda Wallenberga in nagrade Toma Wilhelmsena.

Marita Sølberg

sopranistka

Foto: Sussie Ahlburg

Norveška sopranistka **Marita Sølberg** je bila dve leti članica Državne opere v Stuttgartu in se nato kot operna solistka leta 2008 pridružila Norveški nacionalni operi. V tej operni hiši je upodobila Pamino (*Čarobna piščal*, Mozart), Dono Elviro (*Don Giovanni*, Mozart), Julijo (*Capuleti in Montegi*, Bellini), Katrino Sigismund (*Četrta nočna straža/The Fourth Watch of the Night*, Kverndokk), Ženski zbor (*Posilstvo Lukrecije*, Britten), Neddo (*Glumači*, Leoncavallo) in Antonijo (*Hoffmannove pripovedke*, Offenbach). Lani spomladi je pela v vlogi Tosce (*Tosca*, Puccini) in Amelie (*Ples v maskah*, Verdi), nastopila pa je že kot grofica Almaviva (*Figarova*

svatba, Mozart) in se v tej vlogi predstavila tudi v Gledališču La Fenice v Benetkah.

Sodelovala je na opernih festivalih v Salzburgu in Glyndebournu ter se kot Solveig iz Griegove opere *Peer Gynt* predstavila v več drugih državah. Upodobila je tudi Solveig v *Peeru Gyntu* estonskega skladatelja Jürija Reinvereja. Decembra 2016 je kot Antonija debitirala v Kraljevi operni hiši v Londonu in kasneje nastopila kot Mimi (*La Bohème*, Puccini) v Dunajski državni operi, kot Pamina v Losangeleški operi in Micaela (*Carmen*, Bizet) v Ženevi. Predstavila se je tudi v naslovni vlogi opere *Anne Pedersdotter* norveškega skladatelja Edvarda Flifleta Bræina in kot Maršalka (*Kavalir z rožo*, Strauss) tako v Norveški nacionalni kot dresdenski Semperjevi operi.

Leta 2016 je izdala zgoščenko opernih arij, ki je bila med kritiki izjemno dobro sprejeta. Je prejemnica nagrade Toma Wilhelmsena.

Johannes Brahms

Nemški rekviem

Slovenski standardni prevod Svetega pisma

1. Zbor

Mt 5,4; Ps 126,5-6

Blagor žalostnim,
kajti potolaženi bodo.

Tisti, ki sejejo s solzami,
žanjejo z vriskanjem.
Odhaja, odhaja z jokom,
ko nosi seme za setev;
prihaja, prihaja z vriskanjem,
ko nosi svoje snope.

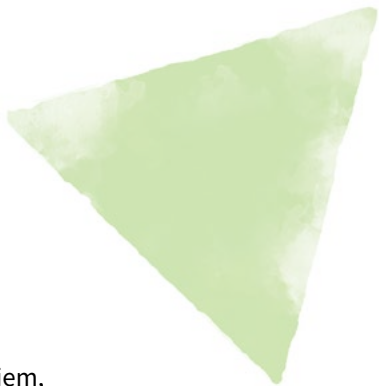
2. Zbor

1 Pt 1,24; Jak 5,7; 1 Pt 1,25; Iz 35,10

Kajti vse meso je kot trava,
in vse njegovo veličastvo
kot cvet trave.
Trava ovane,
cvet se osuje.

Zato, bratje,
potrpite do Gospodovega prihoda!
Glejte, poljedelec pričakuje
dragocen sad zemlje
in potrpežljivo čaka,
dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja.

Gospodova beseda pa ostane na veke.

Gospodovi osvobodenci se bodo vrnili
in prišli s pesmijo na Sion.
Nad njihovo glavo bo večno veselje,
žalost in vzdihovanje
bosta zbežala.

3. Bariton, zbor

Ps 39,5-8; Mdr 3,1

Gospod, daj mi spoznati moj konec,
kolikšna je mera mojih dni,
spoznati hočem, kako sem minljiv.
Glej, moje dni si dal le pedenj dolge,
moj čas je kakor nič pred tabo;
vse je le dih, vsak pokončen človek.
Le kot podoba hodi mož okrog,
za prazen nič hrumijo,
kopiči, a ne ve, kdo bo pobiral.
In zdaj, kaj naj upam, o Gospod?
Moje pričakovanje velja tebi.

Duše pravičnih pa so v Božji roki
in nobeno trpljenje jih ne bo zadelo.

4. Zbor

Ps 84,2,3,5

Kako ljuba so tvoja bivališča,
Gospod nad vojskami!
Moja duša hrepeni, celo medli
po Gospodovih dvorih,
moje srce in moje meso vriskata
k živemu Bogu.
Blagor njim, ki stanujejo v tvoji hiši:
še te bodo smeli hvaliti.

5. Sopran, zbor

Jn 16,22; Sir 51,27; Iz 66,13

Tudi vi ste zdaj žalostni.
Toda spet vas bom videl
in vaše srce se bo veselilo
in veselja vam nihče ne bo vzel.

S svojimi očmi pogledajte,
kako malo sem se trudil,
pa sem našel zase velik počitek.

Kakor mati tolaži svojega otroka,
tako vas bom jaz tolažil.

6. Zbor

Heb 13,14; 1 Kor 15,51.52.54.55; Raz 4,11

Saj nimamo tu stalnega mesta,
ampak iščemo prihodnje.

Glejte, skrivnost vam povem:
vsi ne bomo zaspali,
vsi pa bomo spremenjeni,
hipoma, kakor bi trenil z očesom,
ob glasu poslednje trobente.
Zadonela bo namreč
in mrtvi bodo vstali nepropadljivi
in mi bomo spremenjeni.
Tedaj se bo izpolnila beseda,
ki je zapisana:
Smrt je použita v zmagi.
Smrt, kje je tvoje želo?
Pekel, kje je tvoja zmaga?

Vreden si, naš Gospod in Bog,
da prejmeš slavo, čast in moč,
ker si ustvaril vse reči,
po tvoji volji so bivale
in bile ustvarjene.

7. Zbor

Raz 14,13

Blagor mrtvim,
ki odslej umirajo v Gospodu!
Da, govori Duh, odpočijejo naj se
od svojih naporov;
kajti njihova dela gredo z njimi.

V spomin

Foto: osebni arhiv

Slovenska filharmonija posveča izvedbo *Nemškega rekviema* Johanna Brahmsa svojemu častnemu članu violinistu **Igorju Ozimu**, ki nas je v visoki starosti zapustil v soboto, 23. marca 2024.

Igor Ozim je bil častni doktor Univerze v Ljubljani, prejemnik Prešernove nagrade in častnega znaka svobode Republike Slovenije, ob 100. obletnici Orkestra Slovenske filharmonije pa je postal tudi častni član Slovenske filharmonije.

Kot izjemen koncertni violinist je sodeloval z najuglednejšimi svetovnimi orkestri, kot so Berlinski in Londonski filharmoniki, Simfonični

orkester BBC ter Varšavska filharmonija, z Orkestrom Slovenske filharmonije pa je nastopil kar sedeminsedemdesetkrat. Njegov repertoar je obsegal več kot sedemdeset violinskih koncertov različnih zgodovinskih obdobj, udeleževal se je tudi kot komorni glasbenik. Za evropske in ameriške založnike je posnel ogromno solističnih in komornih del za violino.

Glasbeni svet je zaznamoval predvsem kot predan profesor na ljubljanski Akademiji za glasbo, Visoki šoli za glasbo v Kölnu, Visoki šoli za glasbo na Dunaju in Univerzi Mozarteum v Salzburgu ter kot profesor mojstrskega razreda na konservatoriju v Bernu. Bil je tudi žirant na največjih violinskih tekmovanjih, gostujoči profesor mojstrskih seminarjev na uglednih univerzah in šolah v ZDA, Aziji, Avstraliji in Evropi ter ustanovitelj Mednarodne poletne violinske šole Igorja Ozima sprva v Ljubljani, nato pa v Velenju, ki velja za mojstrsko šolo z eno najdaljših tradicij v Sloveniji. Poleg tega je pripravil instruktivno izdajo za izvajanje sodobne violinske literature *Pro musica nova: Studien zum Spielen neuer Musik für Violine* in v svoji redakciji izdal Mozartove violinske koncerte.

Ob izgubi izrekamo Wonji Kim Ozim, življenjski sopotnici Igorja Ozima in profesorici violine na Univerzi Mozarteum v Salzburgu, ter bližnjim iskreno sožalje.

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Tako mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja svojega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

QR-koda za nakazilo, ki
jo prebere aplikacija vaše
mobilne banke

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

SMS 5 Same
mogočne
skladbe

Za vse po vrsti

4. in 5. april 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Joel Sandelson
dirigent

Boris Brovcin
violina

Spored:

Lucijan Marija Škerjanc:
Svečana uvertura

Peter Iljič Čajkovski:
Koncert za violino in orkester
v D-duru, op. 35

Edward Elgar:
Simfonija št. 1 v As-duru, op. 55

Nakup vstopnic:

**Informacijsko središče
Cankarjevega doma**

Prešernova cesta 10
podhod Maxija, Ljubljana

T: +386 1 2417 299 / 300

E: vstopnice@cd-cc.si
tickets@cd-cc.si

Spletni nakup:
www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

VIP 4

Vokalno-
instrumentalni
program

Za poduhovljene

26. april 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

**Zbor
Slovenske
filharmonije**

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Holger Speck
dirigent

Spored:

Anton Bruckner:

Locus iste, WAB 23

Dva aequala, WAB 114 in 149

Ave Maria, WAB 6

Maša v e-molu, WAB 27

Nakup vstopnic:

Blagajna Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana

T +386 1 24 10 800

E info@filharmonija.si

Spletni nakup

<https://filharmonija.kupikarto.si>

www.filharmonija.si

Slovenska
filharmonija

April, maj 2024

SMS 5

Za vse po vrsti

4. in 5. april 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Joel Sandelson *dirigent*

Boris Brovcin *violina*

Spored:

Lucijan Marija Škerjanc: Svečana uvertura

Peter Iljič Čajkovski: Koncert za violino in orkester v D-duru, op. 35

Edward Elgar: Simfonija št. 1 v As-duru, op. 55

DRUŽINSKI 5

Glasbena pravljica Štirje godci

13. april 2024 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Mitja Dragolič *dirigent*

Juš Milčinski *pripovedovalec*

Spored:

Tomaž Habe: Štirje godci

Slovenska
filharmonija

VIP 4

Za poduhovljene

26. april 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Holger Speck *dirigent*

Spored:

Anton Bruckner:

Locus iste, WAB 23

Dva aequala, WAB 114 in 149

Ave Maria, WAB 6

Maša v e-molu, WAB 27

FKK 5

Za radožive

9. in 10. maj 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Wayne Marshall *dirigent in pianist*

Spored:

Maurice Ravel: Alborada del gracioso

Leonard Bernstein: Suita iz baleta Fancy Free

George Gershwin: Rapsodija v modrem

George Gershwin: Druga rapsodija za klavir in orkester

George Gershwin (prir. Robert Russell Bennett):

Porgy in Bess – simfonična slika

 euoplakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Filharmonični klasični koncerti – FKK 4
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtorica spremne besede: Ivana Maričič
Jezikovni pregled: Ana Kodelja
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, marec 2024

Redakcija koncertnega lista je bila
končana 25. marca 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija